इति खट् लचणयाः सम्बन्धे प्रयोत्तुराकाञ्चा तच भञ्जनं लचणं १६ सर्गः रत्नाचाहरणञ्च लच्छं॥३०॥

नामिज्ञा तद्रत्यादि। तव श्रभिज्ञा स्नृतिर्नास्ति यत् सयचेन्द्रं भ॰ कुवेरसिहतं यमं बलादावां भग्नवन्ता भन्जोधीमीटने तत्सम्ब स्थीन रत्नानि च इतवन्ता दमां लङ्कापुरीं प्राप्तवन्ता च वाने कसार्थों द्ति स्रते ती॥ ३०॥

एष पेच्छाम्यरीन् भ्रयोन ग्रोचिष्यिस रावण। जग द्रच्यिस नीराममवगाहिष्यसे दिग्रः॥ ३८॥

एषद्रत्यादि। एषे। उद्दं भूयः पुनर्रीन् पेच्यामि चूर्णिय ज॰म॰
य्यामि वर्त्तमानमाभोषे वर्त्तमानिकप्रत्ययस्य विकल्पेन विधा
नात् खडेव भवति येन हे रावण न ग्रीचियमि ग्रीकंन करि
यमि भवियति खट् जगत् नीरामं रामरहितं द्रच्यमि
दिश्य मर्वात्रवगहियमे यास्यमि॥ ३५॥

एषद्रत्यादि। एषाऽइं तव त्ररीन् चूर्णियश्वामि धापिषू भ॰ चूर्णने वर्त्तमानमामीयविवचयाच ती हे रावण स्वयस्तं न भाकं करिश्वमि ग्राचभाके जगद्रामग्र्यन्यं द्रच्यमि निर्भयः मन् दिभाऽव गाहिश्यमे॥ ३८॥